

Sag C-168/20

Sammendrag af anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 98, stk. 1, i Domstolens procesreglement

Dato for indlevering:

22. april 2020

Forelæggende ret:

High Court of Justice, Business and Property Courts of England and Wales, Insolvency and Companies List (Chancery Division) (Det Forenede Kongerige)

Afgørelse af:

30. marts 2020

Sagsøgere:

Joint Trustee 1 i konkursboet for M

Joint Trustee 2 i konkursboet for M

Sagsøgte:

Fru M

MH

ILA

Hr. M

Hovedsagens genstand

Etableringsfrihed – national lovgivning, der udelukker pensionsrettigheder, der er registreret hos de nationale skattemyndigheder, fra konkursboet i forbindelse med nationale konkursbehandlinger – afslag på at anvende denne udelukkelse for udenlandske pensionsrettigheder, der ikke er registreret hos de nationale skattemyndigheder, uanset registrering i udlandet – indirekte forskelsbehandling – forumshopping i forbindelse med konkurs – virkningen af skattebestemmelser i en medlemsstat i konkursager, der er indledt i denne medlemsstat

Retsgrundlaget for forelæggelsen

Artikel 86, stk. 2, i udtrædelsesaftalen mellem Den Europæiske Union og Det Forenede Kongerige sammenholdt med aftalens artikel 89, stk. 1, der har direkte virkning som følge af gennemførelsen i lovgivningen i Det Forenede Kongerige i henhold til section 1A og 7 A i European Union (Withdrawal) Act 2018 (lov om udtræden af Den Europæiske Union fra 2018).

De præjudicielle spørgsmål

1) Såfremt en statsborger i en medlemsstat har udøvet sine rettigheder i henhold til artikel 21 TEUF og 49 TEUF og direktivet om borgernes rettigheder (Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38/EF) ved at flytte til eller etablere sig i Det Forenede Kongerige, er det da i overensstemmelse med disse bestemmelser, at section 11 i WRPA 1999 gør udelukkelsen fra konkurs af pensionsrettigheder i en pensionsordning, herunder pensionsrettigheder der er oprettet og godkendt af skattemyndighederne i en anden medlemsstat, betinget af, hvorvidt pensionsordningen på konkurstidspunktet er registreret i henhold til section 153 i FA 2004 eller fastsat ved regulation 2 i 2002 Regulations og følgelig godkendt af skattemyndighederne i Det Forenede Kongerige?

2) Er det i forbindelse med besvarelsen af det første spørgsmål relevant eller nødvendigt:

a) at tage stilling til, hvorvidt personen hovedsagligt flyttede til Det Forenede Kongerige med henblik på at erklære sig konkurs i Det Forenede Kongerige?

b) at tage hensyn til i) de beskyttelsesforanstaltninger, der kan anvendes af den konkursramte for så vidt angår ikke-godkendte pensionsordninger i henhold til section 12 i WRPA 1999, og ii) muligheden for at kuratorerne i et konkursbo kan tilbagesøge beløb for så vidt angår godkendte pensionsordninger?

c) at tage hensyn til de krav, som pensionsordninger, der er registreret og godkendt af skattemyndighederne i Det Forenede Kongerige, er underlagt?

Anførte EU-retlige bestemmelser

Artikel 21 TEUF og 49 TEUF

Direktiv 2004/38/EF, artikel 24

Anførte nationale bestemmelser

Det Forenede Kongerige:

Insolvency Act 1986 (konkursloven fra 1986, herefter »konkursloven«), section 283(1)(a) og 306:

Welfare Reform and Pensions Act 1999 (lov om velfærds- og pensionsordninger fra 1999, herefter »WRPA 1999«), section 11 og 12:

»11 Konkursens virkning i forhold til pensionsrettigheder: godkendte ordninger

»1) Såfremt der afsiges et konkursdekret for en person på grundlag af en konkursbegæring, der er indgivet efter, at denne section er trådt kraft, er enhver af personens rettigheder i henhold til en godkendt pensionsordning ikke omfattet af personens konkursbo.

2) I denne section forstås ved »godkendt pensionsordning«:

a) en pensionsordning, der er registreret i henhold til section 153 i Finance Act 2004

[...]

h) pensionsordninger af enhver art, der er fastsat ved regulations fra Secretary of State.

12 Konkursens virkning på pensionsrettigheder: ikke-godkendte ordninger

1) Secretary of State kan ved regulations fastsætte regler for eller i forbindelse med rettigheder for en person i henhold til en ikke-godkendt pensionsordning, om at disse i tilfælde af, at der udstedes et konkursdekret mod denne person, ikke er omfattet af personens konkursbo med henblik på Part VIII til XI i Insolvency Act 1986.«

Occupational and Personal Pension Schemes (Bankruptcy) (No. 2) (Regulations) 2002, SI 2002/836 (arbejdsmarkedsrelaterede og personlige pensionsordninger (konkurs) (nr. 2) (Regulations) 2002, SI 2002/836, herefter »2002 Regulations«), regulation 2:

»2 Fastsatte pensionsordninger

1) De ordninger, der er fastsat med henblik på section 1 l(2)(h) i 1999 Act (pensionsordninger der er »godkendte pensionsordninger«) er ordninger (herunder en livrente, der er erhvervet med henblik på at give virkning til rettigheder i henhold til en sådan ordning)

[...]

b) som section 308A i 2003 Act (fritagelse for bidrag til oversøiske pensionsordninger) finder anvendelse på«.

Finance Act 2004 (finansloven fra 2004, herefter »FA 2004«), Schedule 33, paragraph 5(1):

»Med henblik på ovennævnte Schedule er en oversøisk pensionsordning en kvalificerende oversøisk pensionsordning, såfremt

- a) ordningens administrator har foretaget underretning til Inland Revenue om, at den er en oversøisk pensionsordning, og har dokumenteret, at der er tale om en oversøisk pensionsordning, som krævet af Inland Revenue,
- b) ordningens administrator har påtaget sig en forpligtelse til at foretage en underretning til Inland Revenue, såfremt den ophører med at være en oversøisk pensionsordning,
- c) ordningens administrator overfor Inland Revenue har påtaget sig at opfylde de fastsatte oplysningskrav for så vidt angår udbetalingen af ydelser, der er pålagt ordningens administrator, og
- d) den oversøiske pensionsordning ikke er udelukket fra at være en kvalificerende oversøisk pensionsordning ved sub-paragraph (3).«

Section 308A, Income Tax (Earnings and Pensions) Act 2003 (lov om indkomstskat (indtægter og pension) fra 2003, herefter »ITEPA 2003«):

»Undtagelse for bidrag til oversøiske pensionsordninger

- 1) Indtægter er ikke indkomstskattepligtige, såfremt en arbejdsgiver indbetaler bidrag i henhold til en kvalificerende oversøisk pensionsordning for så vidt angår en arbejdstager, der i sin egenskab af vandrende arbejdstager, er omfattet af pensionsordningen.«

Irland:

Section 774 og Chapter 1, Part 30, Taxes Consolidation Act 1997 (lov om skattekonsolidering fra 1997)

Kort fremstilling af de faktiske omstændigheder og retsforhandlingerne i hovedsagen

- 1 De relevante parter i hovedsagen for så vidt angår denne forelæggelse er på den ene side en konkursramt indehaver af pensionsrettigheder (herefter »Hr. M«) og på den anden side kuratorerne i hans konkursbo (Joint Trustees, herefter »kuratorerne«). Kuratorerne har rejst et krav til fordel for konkursboet om en investering i en irsk pensionsordning (herefter »ordningen«) i form af en police på en »unit linked« pension (livsforsikring, der er tilknyttet investeringsfonde, herefter »policen«), der i henhold til irsk skattelovgivning er undtaget fra betaling af indkomstskat i Irland (»en fritaget godkendt ordning«).

- 2 Hr. M blev den 2. november 2012 på grundlag af en egenbegæring, der blev indgivet på denne dato, erklæret konkurs ved High Court i London. Forud for konkursen havde Hr. M været en højt profileret bygherre, der hovedsagligt eller ligefrem udelukkende drev virksomhed i Irland. Han flyttede sammen med sin hustru til London i juli 2011, og retten accepterede, at han inden datoen for indgivelsen af konkursbegæringen havde flyttet sine livsinteresser fra Irland til England.
- 3 Ved konkursens indtræden i Det Forenede Kongerige overgår samtlige ejendele, der tilhører eller er optjent af den konkursramte ved indledningen af konkursen (hvilket udgør konkursboet) (konkurslovens section 283(l)(a)) i henhold til lovgivningen til kurator for konkursboet (konkurslovens section 306), der er ansvarlig for at opfylde den konkursramtes kreditorer ud fra konkursordenen. Pensionsrettigheder i henhold til ordninger, der er registreret hos skattemyndighederne i Det Forenede Kongerige, og der som følge heraf er undtaget fra bl.a. indkomstbeskatning og beskatning af kapitalgevinster i Det Forenede Kongerige (»godkendte pensionsordninger«), er i princippet ikke omfattet af konkursboet. Der gælder undtagelser for så vidt angår tilbagesøgning af »uforholdsmæssigt store pensionsbidrag« (section 15 i WRPA 1999) og krav for så vidt angår visse betalinger i en begrænset periode efter konkursen (konkurslovens section 310 og 310A). For så vidt angår pensionsordninger, der ikke er registreret hos skattemyndighederne i Det Forenede Kongerige (»ikke-godkendte pensionsordninger«), kan en konkursramt imidlertid kun få udelukket sine rettigheder helt eller delvist fra konkursboet med henvisning navnlig til hans og hans families fremtidige forventede behov (section 12(2) i WRPA 1999, regulation 4 til 6 i 2002 Regulations), hvilket er mindre gunstigt for den konkursramte.
- 4 Hr. M har gjort gældende, at hans rettigheder i henhold til den irske ordning skulle udelukkes fra konkursboet. Grundlaget herfor er, at såfremt han i stedet for at være omfattet af en irisk pensionsordning havde været omfattet af en pensionsordning i Det Forenede Kongerige, og såfremt denne ordning havde været registreret i henhold til section 153 i Finance Act 2004 (finansloven fra 2004), ville pensionsordningen kunne anses som en »godkendt pensionsordning«, og de rettigheder, der tilkom ham i henhold til ordningen, ville have været udelukket fra konkursboet i henhold til section 11(1) og (2)(a) i WRPA 1999.
- 5 Hr. M har gjort gældende, at det i henhold til EU-retten, navnlig artikel 21 TEUF og 49 TEUF og artikel 24 i direktiv 2004/38, er et krav, at der ikke sker forskelsbehandling af hans rettigheder i henhold til ordningen.
- 6 Kuratorerne har gjort gældende, at policen fortsat tilhørte Hr. M på tidspunktet for hans konkurs i England i 2012 og således overgik til hans kuratorer som en del af konkursboet.
- 7 En dommer ved High Court fastslog, at der indledningsvist skulle tages stilling til dette »spørgsmål om forenelighed med EU-retten« mellem sagsøgeren, Hr. M, og

kuratorerne, de sagsøgte, på grundlag af de faktiske omstændigheder, der var enighed om, eller som blev forudsat at være til stede.

- 8 De faktiske omstændigheder, der ligger til grund for de i hovedsagen omhandlede pensionsrettigheder, er i det væsentlige, at en pensionsordning, der delvist var knyttet til indkøbscenter i Dublin, var etableret og registreret i henhold til irsk ret til fordel for Hr. M. Efter talrige overdragelser af disse rettigheder blev de fleste, men ikke samtlige – hvilket er helt afgørende for hovedsagen – af pensionsrettighederne udbetalt til Hr. M på det tidspunkt, hvor han etablerede sig og hovedsagligt begyndte at drive virksomhed i Det Forenede Kongerige. Kort tid derefter erklærede Hr. M sig konkurs.

De væsentligste argumenter, der anføres af hovedsagens parter

- 9 Hr. M har overordnet gjort gældende, at hans rettigheder i henhold til EU-retten ikke bør afhænge af, hvorvidt han havde tilbragt sit arbejdsliv i Det Forenede Kongerige (og havde opnået pensionsrettigheder i en pensionsordning, der var registreret i Det Forenede Kongerige) eller var en vandrende arbejdstager, der havde tilbragt det meste sit arbejdsliv i en anden medlemsstat som eksempelvis Irland, og hvis tilhørende rettigheder derfor sandsynligvis ville ligge i en ordning, der befandt sig i denne medlemsstat («ordningen i hjemstaten»), og så flyttede til Det Forenede Kongerige, forud for at han blev erklæret konkurs. Det er Hr. M's opfattelse, at de samme principper finder anvendelse for selvstændigt erhvervsdrivende.
- 10 Medmindre den vandrende arbejdstagers ordning i hjemstaten tilfældigvis er registreret hos HMRC i Det Forenede Kongerige, hvilket er et forhold, der ikke nødvendigvis er underlagt hans kontrol, men derimod er et forhold, der er under hans arbejdsgivers kontrol – i tilfælde af en arbejdstager – eller under alle omstændigheder ordningens administrator, og hvilket ikke generelt eller nødvendigvis ville give anledning til nogen skattemæssig eller anden fordel ved ordningen, og hvilket endvidere vil kunne generere en yderligere reguleringsmæssig byrde for ordningen, idet denne ordning da ville skulle opfylde regulations i Det Forenede Kongerige samt lovgivningen i hjemstaten, vil en ordret fortolkning af section 11 i WRPA 1999 da betyde, at han ikke ville modtage den samme beskyttelse af hans pensionsrettigheder i forbindelse med konkurs som en arbejdstager i Det Forenede Kongerige eller selvstændig erhvervsdrivende (hvis pensionsordning ville være registreret i Det Forenede Kongerige med henblik på at opnå skattefordele i Det Forenede Kongerige, der optjenes i registrerede pensionsordninger).
- 11 Den forelæggende ret skal fortolke section 11 i WRPA 1999 således, at den er i overensstemmelse EU-retten, så ordningen kan anses for en godkendt pensionsordning med den konsekvens, at Hr. M's rettigheder i henhold til ordningen er udelukket fra hans konkursbo.

- 12 Kuratorernes opfattelse kan sammenfattes som følger. De bestemmelser, der finder anvendelse for så vidt angår personlig konkurs, er forskellige i de enkelte medlemsstater. Dette anerkendes i forordning nr. 1346/2000. Bestemmelserne i Det Forenede Kongerige om beskyttelse af pensionsrettigheder i forbindelse med konkurs er kun en del af den samlede konkursordning i Det Forenede Kongerige. Spørgsmålet er, hvorvidt de udgør en restriktion for retten til fri bevægelighed og navnlig (eftersom artikel 49 TEUF påberåbes) etableringsretten. De afholdt ikke reelt Hr. M fra at flytte til Det Forenede Kongerige i henhold til etableringsretten. Det kan ej heller anføres, at de sandsynligvis ville gøre dette: dette kunne kun finde sted, såfremt det dokumenteres, at konkursordningen i Det Forenede Kongerige i sin helhed var mindre gunstig for den konkursramte end (i dette tilfælde) den irske konkursordning, og dette blev end ikke forsøgt. Hr. M kunne ikke udvælge de dele af konkursordningen i Det Forenede Kongerige, som han foretrak, og anfægte de dele, som han ikke brød sig om. Selv såfremt dette ikke gør sig gældende, og at det var passende at foretage en isoleret behandling af bestemmelserne i Det Forenede Kongeriges om pensionsrettigheder i forbindelse med konkurs, udgjorde de ikke en hindring eller restriktion for etableringsfriheden; det var ej heller dokumenteret, at de var mindre gunstige for Hr. M end de irske bestemmelser om pensionsrettigheder i forbindelse med konkurs. Der var følgelig ikke grundlag for at gøre gældende, at section 11 i WRPA 1999 udgjorde en krænkelse af artikel 49 TEUF. I det omfang Hr. M påberåbte sig artikel 24 i direktiv 2004/38, præciserer artikel 21 TEUF endvidere, at bestemmelsen træder i kraft »med de begrænsninger og på de betingelser, der er fastsat i traktaterne og i gennemførelsesbestemmelserne hertil«. Disse foranstaltninger omfatter forordningen fra 2000, der anerkender, at bestemmelserne om konkurs uden harmonisering på EU-plan vil være forskellige i de enkelte medlemsstater.
- 13 Det blev endvidere på vegne af kuratorerne gjort gældende, at en sådan beskyttelse af Hr. M's pensionsrettigheder ville stille Hr. M bedre end statsborgere i Det Forenede Kongerige, der med henblik på at opnå denne beskyttelse ville skulle registrere deres ordning i henhold til section 153 i FA 2004 og opfylde betingelserne for deres registrering.

Kort fremstilling af begrundelsen i anmodningen om en præjudiciel afgørelse og den forelæggende rets opfattelse af det svar, der skal gives på de præjudicielle spørgsmål

- 14 Formålet med section 11 til 16 i WRPA 1999 er samlet set, at pensionsrettigheder har til hensigt, og at der gives skattefradrag med henblik på, at støtte personer i forbindelse med en fremtidig pension, og ikke at begunstige kreditorer, såfremt personen går konkurs inden pensioneringen, og at med undtagelse af situationer, hvor der er foretaget »uforholdsmæssigt store bidrag«, skal disse rettigheder ikke være omfattet af konkursen. Section 11 i WRPA 1999 er (stort set) begrænset til skattegodkendte ordninger, idet et af kendetegnene ved skattegodkendelse (på daværende tidspunkt) var, at den begrænsede de ydelser, der kunne udbetales til

medlemmet (eksempelvis i forbindelse med arbejdsmarkedsrelaterede ordninger med henvisning til hans løn og tjenesteperiode). Der er omvendt ikke nogen begrænsning for så vidt angår de ydelser, der kan udbetales i henhold til ikke-godkendte ordninger, således at det måske ikke er overraskende, at det blev anset for at være upassende at undtage disse i deres helhed, og at de dermed kun kan undtages i det omfang, at den konkursramte og hans familie rimeligvis havde behov herfor.

- 15 Den forelæggende ret har antaget, at en ordning, der var registreret uden for Det Forenede Kongerige i princippet kan registreres hos HMRC i henhold til section 153 i FA 2004. De primære fordele, der er forbundet med at være en registreret pensionsordning er, i) at der indrømmes fradrag for så vidt angår indkomstskat for bidrag til ordningen af eller på vegne af et medlem, og ii) at fonden selv er fritaget for indkomstskat og beskatning af kapitalgevinster. Men begge disse fritagelser er kun relevante for en ordning, såfremt betalingen af bidrag eller modtagelsen af henholdsvis indkomst og kapitalgevinster i øvrigt ville give anledning til, at der skulle betales skat i Det Forenede Kongerige og i et tilfælde som med denne ordning, hvor der ikke blev foretaget yderligere bidrag, og der ikke er grund til at antage, at fonden fik indkomst eller kapitalgevinster fra en kilde i Det Forenede Kongerige, er der ikke nogen åbenbar grund til, at der overhovedet er pligt til at betale skat i Det Forenede Kongerige.
- 16 Registreringen fører på den anden side en række ulemper med sig: ved section 160(1) er de eneste betalinger, der kan foretages i henhold til denne ordning til eller for så vidt angår et medlem, betalinger der er præciseret i section 164; og section 164 er ganske præskriptiv for så vidt angår de betalinger, der kan foretages (jf. section 164-169). Såfremt der fra ordningen foretages en ugrundet betaling til et medlem, skal der betales en skat på 40%, enten af medlemmet (i henhold til section 208) eller, såfremt medlemmet ikke betaler, ved ordningens administrator (i henhold til section 239-241). Ved regulations i henhold til FA 2004 (registrerede pensionsordninger (oplysningsforpligtelser), Regulations 2006, SI 2006/567) er administrator for en registreret pensionsordning endvidere forpligtet til at give nærmere oplysninger til HMRC for så vidt angår et stort antal indberetningspligtige begivenheder.
- 17 Den forelæggende ret har i sin afgørelse accepteret, at registrering i henhold til section 153 i FA 2004 ikke var en ren formalitet (for den irske administrator af ordningen); det var et væsentligt skridt, der førte potentielt byrdefulde forpligtelser med sig, og selv (hvilket ikke er noget, der kan lægges til grund) såfremt en pensionsordning, der er oprettet uden for Det Forenede Kongerige, opfylder kravene til registrering i Det Forenede Kongerige samt de krav, der måtte blive stillet i hjemlandet, var det følgelig ikke noget, som en sådan ordning kunne foretage sig uden nøje overvejelser. Selv ud fra den antagelse at lovgivningen i Det Forenede Kongerige i princippet kan finde anvendelse for så vidt angår pensionsordninger, der er oprettet uden for Det Forenede Kongerige, ville det være overraskende, såfremt mange af disse ordninger fandt det fordelagtigt at lade sig registrere hos HMRC i Det Forenede Kongerige. Den forelæggende ret er

navnlig af den opfattelse, at det ikke er overraskende, at en irsk pensionsordning, der var etableret på denne måde, med henblik på at opfylde kravene i den irske skattelovgivning ikke derudover ønskede at skulle opfylde de (forskellige) krav i skattelovgivningen i Det Forenede Kongerige. Det er åbenlyst, at det er mere sandsynligt, at vandrende arbejdstagere (uanset hvorvidt de er ansat eller selvstændige erhvervsdrivende) fra andre medlemsstater har opnået pensionsrettigheder i andre medlemsstater end statsborgere fra Det Forenede Kongerige, og at det følger heraf, at der er mere sandsynligt, at de har pensionsrettigheder i henhold til ordninger, der ikke er registreret i henhold til section 153 i FA 2004, end statsborgere fra Det Forenede Kongerige, enten idet disse ordninger ikke kunne opfylde kravene til registrering, eller idet der er gode grunde til, at de har valgt ikke at blive registreret på denne måde.

- 18 Imidlertid finder section 11 i WRPA 1999 ikke kun anvendelse for pensionsordninger, der er registreret i henhold til section 153 FA 2004. Den finder endvidere anvendelse for fastsatte ordninger, som er dem, der er beskrevet i regulation 2 i 2002 Regulations. Dette omfatter »kvalificerende oversøiske pensionsordninger«, som section 308A i ITEPA2003 finder anvendelse på.
- 19 Det er ikke blevet gjort gældende, at ordningen var en »kvalificerende oversøisk pensionsordning«: der var ikke blevet foretaget de nødvendige underretninger samt erklæringer til HMRC. Det var imidlertid den forelæggende rets opfattelse, at de første to krav ikke forekommer at være byrdefulde, og det tredje krav c) ovenfor ville ikke i praksis have været byrdefuldt, eftersom de fastsatte krav kun kræver, at der skal gives oplysninger for så vidt angår de relevante medlemmer, der er vandrende arbejdstagere, og hvad angår den omhandlede ordning blev der ikke foretaget bidrag for så vidt angår Hr. M eller Fru M, efter at de flyttede til Det Forenede Kongerige, og der var følgelig ikke relevante medlemmer, der var vandrende arbejdstagere, eller nogle oplysninger at give.
- 20 Den forelæggende ret har i sin afgørelse accepteret, at idet der ikke var relevante medlemmer af ordningen, som var vandrende arbejdstagere, var der følgelig ikke nogen grund til at kvalificere ordningen som en kvalificerende oversøisk pensionsordning. Det blev endvidere accepteret, at der normalt ikke er nogen grund til, at en oversøisk pensionsordning underretter og afgiver erklæringer til HMRC, således at den bliver en kvalificerende oversøisk pensionsordning, medmindre der er en forventning om, at bidrag skal foretages til ordningen af eller på vegne af medlemmer, der er flyttet til Det Forenede Kongerige, og er relevante medlemmer af ordningen, der er vandrende arbejdstagere. Mange af de vandrende arbejdstagere, der kommer til Det Forenede Kongerige fra andre medlemsstater, vil sandsynligvis have rettigheder i henhold til pensionsordninger, der ikke har nogen grund til at træffe de nødvendige foranstaltninger til at blive kvalificerende oversøiske pensionsordninger (selv om de på anden måde kunne kvalificere sig); og hvorvidt, dette er tilfældet eller ej, er sædvanligvis ikke en afgørelse, der træffes inden for ordningen. I tilfælde af sædvanlige arbejdstagere, der er omfattede af arbejdsmarkedsrelaterede pensionsordninger, har de generelt ikke nogen kontrol over de afgørelser, der træffes af ordningens administrator.

- 21 Den forelæggende rets foreløbige opfattelse er, at virkningen af konkursen på de optjente pensionsrettigheder for en person, der udøver etableringsretten som en selvstændig erhvervsdrivende i anden medlemsstat, er tilstrækkeligt tæt forbundet med denne aktivitet (selv hvis som i dette tilfælde konkursen ikke udspringer af denne aktivitet, men af tidligere aktiviteter i personens hjemstat) til at være omfattet af anvendelsesområdet for artikel 49 TEUF.
- 22 Den forelæggende ret er af den opfattelse, at såfremt dette er korrekt, da følger det, at der er tale om forskelsbehandling. En statsborger i Det Forenede Kongerige, der erklæres konkurs, vil sandsynligvis, selv såfremt han ikke træffer nogle særlige foranstaltninger i denne forbindelse, konstatere, at hans optjente pensionsrettigheder er beskyttet ved konkurs i henhold til section 11 i WRPA 1999, idet langt størstedelen af pensionsrettigheder i Det Forenede Kongerige ligger i pensionsordninger, der er registreret hos HMRC i henhold til section 153 i FA 2004, som følge af de skattefordele der derved kan opnås. Det er langt mere sandsynligt, at statsborgere i andre medlemsstater i EU vil have optjent pensionsrettigheder i ordninger, der ikke er registrerede.
- 23 Det blev på vegne af kuratorerne gjort gældende, at uanset arbejdstageres stilling ville det ikke være et byrdefuldt administrativt krav for en selvstændig erhvervsdrivende at opfylde kravene i 2006 Regulations og registrere deres oversøiske pensionsordning som en kvalificerende oversøisk pensionsordning. Det accepteres, at det er sandsynligt, at Hr. M faktisk kunne have anmodet kurator for ordningen om at gøre dette, og at det ikke ville have været vanskeligt for dem at gøre dette, samt at der ej heller er nogen særlig grund til at tro, at kuratorerne ville have afslået dette. Det kan udledes, at grunden til at dette ikke blev foretaget, ikke var, at det var vanskeligt eller byrdefuldt, men skyldtes at man mente, at han på det tidspunkt, hvor han etablerede sig i Det Forenede Kongerige under alle omstændigheder havde fået udbetalt samtlige af sine ydelser fra ordningen, således at der ikke var behov for at træffe yderligere foranstaltninger. Man kan imidlertid ikke antage, at personer, der flytter til Det Forenede Kongerige med henblik på at etablere sig som selvstændige erhvervsdrivende, altid eller sædvanligvis enten vil befinde sig i en position, hvor de kan sikre, at pensionsordninger i deres hjemstat, hvor de har optjent rettigheder, skulle træffe de nødvendige foranstaltninger for at registrere sig som en kvalificerende oversøisk pensionsordning, eller at det ville falde dem ind at prøve at gøre dette.
- 24 Det er under disse omstændigheder den forelæggende rets opfattelse, at bestemmelserne i section 11 og 12 i WRPA 1999 og 2002 Regulations, hvorefter der kun ydes fuldstændig beskyttelse i henhold til section 11 i WRPA 1999 til personer med rettigheder i henhold til godkendte pensionsordninger, selv om den ikke udtrykkeligt var udfærdiget med henvisning til nationalitet, kan berøre en væsentlig højere andel af statsborgere fra andre medlemsstater, der udøver deres etableringsret i Det Forenede Kongerige. Såfremt konkursens indvirkning på optjente pensionsrettigheder følgelig er omfattet af anvendelsesområdet for artikel 49, udgør de forskelsbehandling for personer, der nyder en social fordel, hvilket er forbudt i henhold til artikel 49 TEUF og artikel 24 i direktiv 2004/38.

- 25 Såfremt der er grundlag for denne opfattelse, er det den forelæggende rets opfattelse, at den under anvendelse af princippet om fortolkning i overensstemmelse med EU-retten kan fortolke section 11 i WRPA 1999, således at den fjerner forskelsbehandling, og at dette kan finde sted ved at fortolke de nationale bestemmelser, således at de omfatter en pensionsordning, der er godkendt af eller registreret hos skattemyndighederne i en anden medlemsstat. Dette er i overensstemmelse med formålet med lovgivningen, hvilket er at sikre, at pensionsrettigheder kun beskyttes fuldt ud, såfremt de opstår i henhold til ordninger, der er godkendt af eller registreret hos eller anerkendt af de relevante skattemyndigheder i den medlemsstat, som de er etableret i.

ARBEJDSDOKUMENT